

ikke ved, hvor højt og hvor hurtigt Skatterne paa fast Ejendom vil stige, og der er derved skabt en saadan Usikkerhed, at mange holder sig tilbage fra at bygge paa de ubebyggede Grunde, af hvilke der ligger en hel Del derude. Det ønskelige i at Skatterne paa fast Ejendom i Frederiksberg og i København var nogenlunde ens, er sikkert klart for alle, der har beskæftiget sig med det Spørgsmaal. Det er ganske klart, at i en Kommune, der ligger saa tæt op til København som Frederiksberg, og som delvis er sammenbygget med den, er det heldigt for Kommunens Udvikling, at Ejendomsskatterne bliver nogenlunde ens for begge Kommuner, og navnlig at Reglerne for Skatteansættelserne bliver nogenlunde ens. Som Skatterne nu er derude, er de omtrent ens med de københavnske, idet man, naar man sammenligner Frederiksberg med de Dele af København, som overhovedet kan sammenlignes dermed, f. Eks. Østerbro og de ydre Dele af København, vil se, at for Øjeblikket er Ejendomsbeskatningen omtrent nogenlunde ens i begge Kommuner. Hvis Lovforslaget bliver til Lov, saaledes at Skatterne bliver fikserede, vil det bevirke, at Skatterne for Fremtiden vil blive ens i begge Kommuner, medens det derimod, hvis vi bliver staaende ved de nugældende Regler, ikke vil kunne undgaas, at man i Fremtiden vil komme til betydelige Skattestigninger paa Frederiksberg, ogsaa paa fast Ejendom, hvorved Frederiksberg Kommunes faste Ejendomme vil blive beskattede i højere Grad end Københavns. Ser man blot tilbage paa den Udvikling, der har fundet Sted med Hensyn til Skatter paa fast Ejendom paa Frederiksberg i de sidste 20 Aar, vil man være klar over, at hvis Skattestigningen paa disse Ejendomme skal gaa frem med samme rivende Hurtighed som i dette Tidsrum, vil man i Løbet af nogle Aar komme til en Grundskat paa Frederiksberg, som er meget højere end den københavnske. Hvad det vil afføde, vil enhver let kunne tænke sig.

Medens Flertallet altsaa staar paa dette Standpunkt, kan Mindretallet ikke dele den Opfattelse, at den nuværende Ejendomsbeskatning virker hemmende paa Kommunens Udvikling, ligesom det heller ikke, ved Sammenligning mellem de paa Ejendomme i København og paa Frederiksberg hvilende Skatter, skønner, at de er særlig trykkende for Frederiksbergs Vedkommende. Denne sidste Betragtning er jo ganske rigtig. Beskatningen virker ikke trykkende i Øjeblikket, men hvis Udvik-

lingen gaar som hidtil, vil den virke trykkende i Fremtiden. Det er ganske naturligt, at det vil virke i høj Grad skadeligt paa Frederiksbergs Grundejerforhold, og at det ogsaa vil virke hemmende paa Kommunens Udvikling.

Flertallet i Udvalget anbefaler derfor dette Lovforslag til Vedtagelse med en lille Ændring, som gaar ud paa at sikre de mindre, ubebyggede Grunde, som hidtil slet ikke har svaret Skat, mod pludselig at komme til at svare en ret betydelig Skat. Det er nemlig ved Undersøgelse derude godtgjort, at saadant kan finde Sted. Ved dette Ændringsforslag søger man at faa disse Grunde ind under Lovforslagets Bestemmelser om Tillæg til og Fradrag i Afgiften, saaledes at Stigningen ligesom paa andre Ejendomme derude vil komme successivt og derved ikke vil faa det trykkende Præg, som naar den kommer ganske pludseligt. Dette lille Ændringsforslag er tiltraadt saa vel af den højtærede Minister som af det første Mindretal. Jeg skal med disse faa Ord anbefale Lovforslaget og det stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Enevold Sørensen: Til det stillede, meget lille Ændringsforslag, der nærmest kun er en Tydeliggørelse eller en Sikring mod Misforstaaelse af et enkelt Punkt i Lovforslaget, er mine Meningsfæller og jeg Medforslagsstillere, og jeg skal anbefale det til Vedtagelse. Da de faa Bemærkninger, jeg i øvrigt kunde have Anledning til at fremsætte overfor Lovforslaget eller knytte til vore Udtalelser i Betænkningen, ikke tager Stilling mod Lovforslaget, maa de efter Forretningsordenen nærmest henhøre under tredie Behandling. Jeg forbeholder mig derfor til den Tid at fremsætte saadanne Bemærkninger.

Vejstrup: Som det fremgaar af Betænkningen, har jeg ikke ment at kunne slutte mig til det stillede Ændringsforslag af den simple Grund, at jeg sandsynligvis vil komme til staa som Modstander af det foreliggende Lovforslag. Naar jeg ikke har stillet noget Ændringsforslag, er det foranlediget af det rent faktiske Forhold, at jeg staar som Medlem af et Mindretal og derfor paa Forhaand maa anse det for givet, fordi det her drejer sig om Principspørgsmaal, at jeg ikke vilde kunne gennemføre disse Ændringer. Skulde jeg have stillet Ændringer, vilde de nærmest være blevet af principiel Art i samme Retning, som Mindretallet i Frederiksberg Kommu-